

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ivy Suneghové a soudkyň Mgr. Lucie Králové a Mgr. Soni Burešové ve věci exekuce

oprávněné: **Městská část Praha 10**, IČO 00063941
sídlem úřadu Vršovická 1429/68, 101 38 Praha 10

proti
povinné: **I. Š.**, narozená xxx
bytem xxx, xxx
zastoupená advokátkou JUDr. Juditou Kodlovou
sídlem Karlovo nám. 292/14, 120 00 Praha 2

pro 1 639 600 Kč, o návrhu na zastavení exekuce, o odvolání oprávněné proti usnesení soudní exekutorka Mgr. Zuzany Grosamové, Exekutorský úřad Praha 6, ze dne 21. března 2022, č. j. 180 EX 2378/20-224,

takto:

- I. Usnesení soudní exekutorky **se** ve výroku I **potvrzuje** ve znění, že exekuce vedená na základě pověření Obvodního soudu pro Prahu 10, č. j. 54 EXE 1281/2020-18, ze dne 17. 4. 2020, se zastavuje v rozsahu, ve kterém byla povinná osvobozena od placení veškerých dalších vymáhaných pohledávek přesahujících zaplacenou jistinu, v rozsahu, v němž nebyly dosud uspokojeny.
- II. Usnesení soudní exekutorky **se** ve výroku IV **potvrzuje**.
- III. Usnesení soudní exekutorky **se** ve výroku II **mění** tak, že se soudní exekutorce nepřiznává právo na náhradu nákladů exekuce ve výši 253 979 Kč, ve výroku III **se mění** tak, že se oprávněnému nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení ve výši 9 653,30 Kč.
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soudní exekutorka zastavila exekuci vedenou na základě pověření Obvodního soudu pro Prahu 10, č. j. 54 EXE 1281/2020-18, ze dne 17. 4. 2020 (výrok I), rozhodla, že soudní exekutorce se přiznává právo na náhradu nákladů exekuce ve výši 253 979 Kč, přičemž povinný není povinen tuto částku platit, jelikož již byla uhrazena (výrok II), oprávněnému se přiznává právo na náhradu nákladů exekučního řízení ve výši 9 653,30 Kč, přičemž povinný není povinen tuto částku platit, jelikož již byla vymožena před zastavením exekuce (výrok III) a povinný se osvobozuje od placení veškerých dalších v tomto exekučním řízení vymáhaných pohledávek přesahujících zaplacenou jistinu, a to v rozsahu, v němž nebyly dosud uspokojeny. Osvobození se vztahuje i na ručitele a jiné osoby, které měly vůči povinnému pro tyto pohledávky právo postihu (výrok IV).

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

2. K odůvodnění rozhodnutí soudní exekutorka uvedla, že povinná navrhla zastavení exekuce, uplatnila splnění podmínek pro zastavení podle § 268 odst. 1 písm. g) a h) o. s. ř. či čl. IV bod 25 přechodných ustanovení zákona č. 286/2021 Sb. Povinná doplatila celou exekvovanou jistinu a částku 907,50 Kč na náklady exekuce. Soudní exekutorka vyzvala oprávněnou, aby se k návrhu na zastavení exekuce vyjádřila, oprávněná se ve lhůtě k tomu stanovené nevyjádřila, lze tedy s odkazem na § 101 odst. 4 o. s. ř. předpokládat, že s návrhem na zastavení exekuce souhlasila. Soudní exekutorka uvedla, že exekuce byla v daném případě zastavena mimo jiné z důvodu uvedeného podle § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř., jelikož oprávněná se zastavením exekuce z tohoto důvodu souhlasila. Ve skutečnosti ale tento důvod není dán, protože žádnou z plateb povinné nelze považovat za dobrovolné plnění mimo rámec exekuce. Povinná dne 5. 1. 2022 uhradila 364 547,03 Kč, dne 15. 10. 2021 800 000 Kč a dne 15. 11. 2021 457 052,97 Kč a částku 750 Kč zvýšenou o daň z přidané hodnoty na náklady exekuce. Předmětem exekuce byla částka 1 639 600 Kč, která dle exekutorky zahrnuje jak pohledávku oprávněné ve výši 1 375 967,60 Kč, tak náklady oprávněné ve výši 9 653,30 Kč a náklady exekuce ve výši 253 979 Kč. Soudní exekutorka dospěla k závěru, že ve věci je dán důvod pro zastavení exekuce podle čl. IV bodu 25 odst. 3 zákona č. 286/2021 Sb. Povinná splnila podmínky milostivého léta dne 15. 11. 2021, kdy byla připsána poslední platba na pohledávku. Povinná nemusí platit náklady exekuce a náklady oprávněného, které nebyly exekutorem k okamžiku splnění podmínek milostivého léta vymoženy, není však osvobozena od placení nákladů exekuce a oprávněného, které v okamžiku splnění podmínek milostivého léta byly vymoženy. Povinnost vracet nevyplacené plnění se vztahuje pouze na plnění vymožené pro oprávněného, které oprávněnému nebylo vyplaceno a od kterého byl povinný osvobozen.
3. Proti tomuto usnesení do všech jeho výroků podala včasné a přípustné odvolání oprávněná a namítala, že exekutorka věc nesprávně právně posoudila ve snaze zachovat sobě na úkor oprávněné náklady exekučního řízení. Napadené rozhodnutí vychází z chybné úvahy, že povinná zaplatila v rámci exekuce částku 1 639 600 Kč, která zahrnuje jak pohledávku oprávněného, tak náklady exekuce ve výši 253 979 Kč, což by ve svých důsledcích znamenalo, že na oprávněnou nezůstane celá jistina vymáhaná v exekuci. To je v přímém rozporu s institutem tzv. „milostivého léta“ dle čl. IV bodu 25, dle kterého musí být při zastavení exekuce náklady exekuce stanoveny částkou 907,50 Kč a oprávněnému se musí dostat zaplacená jistina, která v uvedeném řízení činí 1 639 600 Kč. Zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. g) nebo h) o. s. ř. nepřichází v úvahu, neboť nebyl naplněn ani jeden z uvedených zákonných důvodů. Podivná a protizákonná kombinace všech v odůvodnění uvedených zákonných důvodů není možná. Oprávněná navrhla, aby odvolací soud napadené usnesení v celém rozsahu zrušil a věc vrátil soudnímu exekutorovi k dalšímu řízení nebo aby jej změnil tak, že exekuci zastaví dle ustanovení o tzv. „milostivém létu“ a povinnému stanoví uhradit pouze náklady exekuce ve výši 907,50 Kč.
4. Odvolací soud ve smyslu § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů (dále jen „ex.ř.“), ve spojení s ustanovením § 212 a § 212a o.s.ř. přezkoumal napadené usnesení i řízení jeho vydání předcházející, a poté dospěl k závěru, že odvolání oprávněné je opodstatněné.
5. V projednávané věci je exekučním titulem rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 11. ledna 2010, č. j. 35 C 20/2002-223, který nabyl právní moci 7. 4. 2010, a jímž byla žalovanému J. Š. uložena povinnost zaplatit žalobkyni Městské části Praha 10 1 633 965 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,5% ročně z částky 689 136 Kč od 1. 1. 2002 do zaplacení, ve výši 3,5% ročně z částky 328 427 Kč od 1. 12. 2002 do zaplacení, ve výši 2% ročně z částky 328 427 Kč od 1. 11. 2003 do zaplacení, ve výši 2,5% ročně z částky 287 975 Kč od 21. 8. 2004 do zaplacení a na nákladech řízení částku 111 177,44 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku. Z odůvodnění rozsudku se podává, že žalovanému bylo uloženo vydat žalobkyni bezdůvodné obohacení za užívání nebytových prostor v nemovitosti v jejím vlastnictví v období od 29. 1. 2000 do 20. 8. 2004, když smlouva o nájmu

uvedených prostor uzavřená dne 15. 7. 1994 mezi účastníky uvedeného řízení byla shledána jako neplatná.

6. Exekuce byla zahájena a je vedena proti povinné jako dědičce po zemřelém J. Š.
7. Z obsahu exekučního spisu vyplývá, že k návrhu povinné Obvodní soud pro Prahu 10 usnesením ze dne 17. 2. 2021, č. j. EXE 1281/2020-61, exekuci zastavil se závěrem, že dědictví je předlužené a že povinná neodpovídá za dluhy zůstavitele. K odvolání oprávněné Městský soud v Praze usnesením ze dne 11. 6. 2021, č. j. 14 Co 133/2021-84, usnesení soudu I. stupně změnil tak, že exekuce se nezastavuje ohledně částky 1 639 600 Kč, jinak usnesení soudu I. stupně jako správné potvrdil. Ve svém rozhodnutí vyložil, že z rozhodnutí o dědictví po J. Š. vyplývá, že jeho dluhy převyšují cenu dědictví nabytého jedinou dědičkou – pozůstalou manželkou – zde povinnou, která v řízení o pozůstalosti uplatnila výhradu soupisu a požádala o konvokaci věřitelů. V takovém případě odpovídá ve smyslu § 1706 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), povinná za dluhy zůstavitele do výše ceny nabytého dědictví, která se odvíjí od majetku, který byl zařazen do aktiv pozůstalosti a od jeho ocenění ke dni smrti zůstavitele, jež bylo provedeno pro účely určení obvyklé ceny aktiv pozůstalosti. V podmínkách projednávané věci odpovídá výše ceny nabytého dědictví povinnou částce 1 653 500 Kč. Protože se zároveň jedná o předlužené dědictví, o jehož likvidaci povinná nepožádala, je třeba při uspokojování přihlášených věřitelů postupovat způsobem, který je jinak předepsán pro rozvrh výtěžku zpeněžení majetku likvidační podstaty v ustanovení § 273 odst. 1 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z.ř.s.“), s tím, že nebudou použity skupiny pohledávek, jež se týkají samotné likvidace pozůstalosti [§ 273 odst. 1 písm. a) – c) z.ř.s.]. Z rozhodnutí o dědictví vyplývá, že pohledávku odměny a náhrady nákladů notáře za úkony, které v řízení o pozůstalosti provedl jako soudní komisař [§ 273 odst. 1 písm. d) z.ř.s.], bude hradit stát. První uspokojovanou pohledávkou z nabytého dědictví je proto pohledávka povinné na úhradu nákladů pohřbu zůstavitele ve výši 13 900 Kč [§ 273 odst. 1 písm. e) z.ř.s.]. Po odečtení této částky od výše ceny nabytého dědictví (1 653 500 – 13 900) tak odpovídá povinná za přihlášenou pohledávku oprávněné vyčíslenou ke dni smrti zůstavitele částkou 3 013 616,86 Kč [§ 273 odst. 1 písm. h) z.ř.s.] pouze v rozsahu 1 639 600 Kč. Do této částky je tedy exekuce vedena důvodně, přičemž uspokojením přihlášené pohledávky v tomto rozsahu bude zároveň ve smyslu § 1712 odst. 1 o. z. pozůstalost vyčerpána. Ve zbylém rozsahu (tj. jak přihlášené pohledávky, tak i pohledávky exekvované nad rámec přihlášené pohledávky) pak povinná za dluhy zůstavitele neodpovídá a exekuce tedy proti ní není vedena důvodně. Odvolací soud v odkazovaném rozhodnutí současně upozornil, že soudní exekutorkou vymožené plnění ve výši 363 939,03 Kč bude třeba zohlednit v dalším průběhu exekučního řízení tak, že nadále bude vymáhána pouze částka odpovídající rozdílu mezi 1 639 600 Kč a dosud soudní exekutorkou vymoženým plněním, tj. nanejvýš částka 1 275 660,97 Kč.
8. Ze shora uvedeného je zřejmé, že částka 1 639 600 Kč představuje pohledávku oprávněné z exekučního titulu, za níž povinná jako dědička odpovídá, a pro niž je vedena tato exekuce důvodně (1 633 965 Kč představuje jistinu podle exekučního titulu, částka 5 635 Kč část příslušenství podle exekučního titulu). Uvedená částka nepředstavuje náklady oprávněné, které jí vznikly v tomto exekučním řízení, ani náklady této exekuce. Jak náklady oprávněné, tak náklady exekuce, jsou v tomto exekučním řízení vymáhány v celém rozsahu (tj. mimo vymáhané pohledávky oprávněné ve výši 1 639 600 Kč) podle § 87 ex.ř. proti povinné, která vymáhanou pohledávku nesplnila dobrovolně.
9. Z obsahu exekučního spisu plyne, že povinná podala návrh na zastavení exekuce výslovně s odkazem na čl. IV bodu 25 přechodných ustanovení zákona č. 286/2021 Sb. s odůvodněním, že uhradila celou jistinu a částku 907,50 Kč na náklady exekuce. Současně namítala, že soudní exekutorka v tomto okamžiku nesprávně přistoupila k vydání příkazu k úhradě nákladů exekuce,

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

proti němuž však povinná podala včasné námitky, o nichž dosud nebylo rozhodnuto. Povinná pouze v posledním odstavci svého návrh poukázala i na § 268 odst. 1 písm. g) a h) o. s. ř. s tím, že i podle tohoto ustanovení jsou splněny podmínky pro zastavení exekuce.

10. Podle § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř. výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže po vydání rozhodnutí zaniklo právo jím přiznané, ledaže byl tento výkon rozhodnutí již proveden; bylo-li právo přiznáno rozsudkem pro zmeškání, bude výkon rozhodnutí zastaven i tehdy, jestliže právo zaniklo před vydáním tohoto rozsudku.
11. V exekučním řízení prováděném podle exekučního řádu představuje platba povinného, spočívající v zaplacení jistiny, jejího příslušenství, nákladů oprávněného a nákladů exekuce, poukázaná na účet soudního exekutora po doručení usnesení o nařízení exekuce, tedy v rámci exekuce, vymožené plnění, a není proto důvodem k zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř. (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2016, sp. zn. 31 Cdo 1714/2013).
12. Podle § 46 odst. 4 ex.ř. peněžité plnění na vymáhanou povinnost se hradí exekutorovi nebo oprávněnému. Nedohodnou-li se exekutor a oprávněný jinak, exekutor po uplynutí lhůty podle odstavce 6 zajistí po odpočtu nákladů exekuce výplatu celé vymožené pohledávky oprávněnému do 30 dnů od doby, kdy peněžité plnění obdržel. Vymožené částečné plnění exekutor vyplatí oprávněnému, nedohodl-li se s ním jinak, ve stejné lhůtě v případě, kdy toto nevyplacené částečné plnění převyšuje částku 1 000 Kč. Za vymožené plnění se považuje plnění získané provedením exekuce některým ze způsobů podle § 59 odst. 1, provedením exekuce podle odstavce 6 nebo hrazené na vymáhanou povinnost od uplynutí lhůty podle odstavce 6 a vydání exekučního příkazu do provedení exekuce podle tohoto exekučního příkazu.
13. Dle odst. 6 citovaného ustanovení exekutor zašle povinnému společně s vyrozuměním výzvu ke splnění vymáhané povinnosti, v níž vyčíslí vymáhaný nárok a zálohu na snížené náklady exekuce a náklady oprávněného. Zároveň povinného poučí, že splní-li ve lhůtě 30 dnů od doručení této výzvy vymáhaný nárok a uhradí zálohu, vydá exekutor neprodleně příkaz k úhradě nákladů exekuce. Právní mocí příkazu k úhradě nákladů exekuce bude exekuce provedena. Splněním vymáhaného nároku a uhrazením zálohy zaniká zákaz podle § 44a odst. 1 a podle § 47 odst. 6. Jinak exekutor provede exekuci.
14. Z výše uvedeného vyplývá, že v projednávané věci není dán důvod pro zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř., neboť platby povinné jsou podle citovaného ustanovení § 46 odst. 4 ex. ř. vymoženým plněním, což ostatně konstatovala i soudní exekutorka ve svém rozhodnutí.
15. Jsou zde však splněny podmínky pro zastavení exekuce podle čl. IV bodu 25 zákona č. 286/2021 Sb.
16. Podle zákona č. 286/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, bodu 25 odst. 1, účinného od 28. 10. 2021, řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, ve kterých je povinným fyzická osoba a oprávněným je a) Česká republika, b) územní samosprávný celek, včetně městské části nebo městského obvodu územně členěného statutárního města nebo městské části hlavního města Prahy, c) státní příspěvková organizace, d) státní fond, e) veřejná výzkumná instituce nebo veřejná vysoká škola, f) dobrovolný svazek obcí, g) regionální rada regionu soudržnosti, h) příspěvková organizace územního samosprávného celku, i) ústav založený státem nebo územním samosprávným celkem, j) obecně prospěšná společnost založená státem nebo územním samosprávným celkem, k) státní podnik nebo národní podnik, l) zdravotní pojišťovna,

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

m) Český rozhlas nebo Česká televize, nebo n) právnická osoba, v níž má stát nebo územní samosprávný celek sám nebo s jinými územními samosprávnými celky většinovou majetkovou účast, a to i prostřednictvím jiné právnické osoby (dále jen "veřejnoprávní oprávnění"), exekutor i bez souhlasu oprávněného a bez návrhu exekuci zastaví, pokud 1. uhradí povinný do tří měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nezaplacenou nebo jinak nezaniklou jistinu vymáhanou v exekučním řízení a na nákladech exekuce částku 750 Kč zvýšenou o daň z přidané hodnoty, je-li exekutor plátcem daně z přidané hodnoty, nebo 2. byla ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona v exekučním řízení vymožená nejméně celá vymáhaná jistina a 750 Kč zvýšených o daň z přidané hodnoty, je-li exekutor plátcem daně z přidané hodnoty, a takto vymožené plnění není dotčeno právy třetích osob.

17. Nebyla-li exekuce ještě nařízena, exekutor zastaví exekuční řízení. Je-li exekuce vedena jen pro část jistiny, postupuje se podle ustanovení tohoto bodu přiměřeně a povinný může doplatit pouze nezaplacenou nebo jinak nezaniklou část jistiny vymáhané v exekučním řízení a na nákladech exekuce částku 750 Kč zvýšenou o daň z přidané hodnoty, je-li exekutor plátcem daně z přidané hodnoty. Je-li exekuce vedena jen pro vymožení příslušenství vzniklého podle hmotného práva, má se za to, že celá jistina byla vymožená a postupuje se podle ustanovení tohoto bodu přiměřeně. Ustanovení tohoto odstavce se vztahují přiměřeně i na pohledávky veřejnoprávních oprávněných, kteří jsou dalšími oprávněnými, zástavními věřiteli nebo přihlášenými věřiteli v exekučním řízení.
18. Podle odst. 2 částka 750 Kč se považuje za paušální výši nákladů exekuce zahrnující odměnu exekutora i jeho hotové výdaje.
19. Podle odst. 3 po zaplacení jistiny vymáhané v exekučním řízení a nákladů exekuce ve výši 750 Kč zvýšených o daň z přidané hodnoty, je-li exekutor plátcem daně z přidané hodnoty, vydá exekutor rozhodnutí, jímž povinného, který je fyzickou osobou, osvobodí od placení veškerých dalších vymáhaných pohledávek přesahujících zaplacenou jistinu v exekučním řízení v rozsahu, v němž nebyly dosud uspokojeny, a povinným zaplacenou jistinu vyplatí oprávněnému, dalšímu oprávněnému, věřiteli ze zástavního práva anebo přihlášenému věřiteli podle toho, čí jistinu povinný zaplatil. Vymožené, avšak oprávněnému nevyplacené plnění, se použije na úhradu nezaplacených anebo nezaniklých pohledávek dalších oprávněných, pohledávek zajištěných zástavním právem a pohledávek přihlášených do exekuce podle pravidel pro rozvrh. Není-li jich, vyplatí se vymožené, avšak nevyplacené plnění, povinnému. S rozhodnutím o osvobození od placení spojí exekutor i bez návrhu rozhodnutí o zastavení exekuce v rozsahu zaplacených anebo zaniklých pohledávek, ledaže jsou do exekuce přihlášeny další pohledávky, které postupem podle tohoto odstavce nebo jinak nezanikly a exekuce tak k jejich vymožení trvá. Veškeré dosud vymožené a vyplacené plnění na jakýkoliv nárok, byť by přesahovalo vymáhanou jistinu v exekučním řízení, přísluší tomu, komu již bylo vyplaceno. Vymáhané příslušenství pohledávky, od jehož placení je dlužník osvobozen, zaniká právní mocí usnesení exekutora o osvobození od placení.
20. Uvedená část přechodných ustanovení (tzv. milostivé léto) je účinná již od 28. 10. 2021 a umožňuje za stanovených podmínek osvobodit povinného od placení zbytku dluhu a zastavit exekuci vedenou ve prospěch veřejnoprávního věřitele v rozsahu tohoto osvobození. Přitom však platí, že plnění vymožené a vyplacené oprávněnému, dalšímu oprávněnému či přihlášenému věřiteli před 28. 10. 2021, bylo vymoženo po právu a právní úpravou „milostivého léta“ není dotčeno v tom smyslu, že by oprávněný, další oprávněný či přihlášený věřitel pozbyly na takové plnění nárok. Též dosud vymožené (míněno do 28. 10. 2021) náklady na základě příkazu k úhradě nákladů exekuce, jsou vymoženy po právu a soudnímu exekutorovi touto právní úpravou nevzniká povinnost vymožené náklady vrátit povinnému.

21. S rozhodnutím o osvobození povinného od placení veškerých dalších vymáhaných nároků, splnili povinný podmínky milostivého léta, spojil exekutor i rozhodnutí o zastavení exekuce. Soudní exekutor však nezastaví exekuci zcela, ale jen v rozsahu osvobození, protože plnění vymožené na příslušenství i na jistinu a vyplacené oprávněnému před datem 28. 10. 2021 je vymoženo v exekuci zákonně, stejně jako náklady oprávněného a náklady exekuce, pokud byl v exekuci již vydán příkaz k úhradě nákladů exekuce, kterým byly tyto náklady určeny, jak bylo výše vyloženo. Byla-li by exekuce zastavena zcela, právní mocí takového rozhodnutí by zanikla i účinnost příkazu k úhradě nákladů exekuce, a exekutor ani oprávněný by neměli titul k tomu si vymožené a vyplacené náklady ponechat. Shora uvedená právní úprava představuje specifickou možnost zastavení exekuce, vyplývající z čl. IV. bod 25 zákona č. 286/2021 Sb., kdy se nerozhoduje o nákladech exekuce a nákladech účastníků za předcházející fáze řízení.
22. S rozhodnutím o osvobození povinného od placení veškerých dalších vymáhaných nároků, splnili povinný podmínky milostivého léta, spojil exekutor i rozhodnutí o zastavení exekuce. Soudní exekutor však zastaví exekuci jen v rozsahu osvobození, protože plnění vymožené na příslušenství i na jistinu a vyplacené oprávněnému před datem 28. 10. 2021 je vymoženo v exekuci zákonně, stejně jako náklady oprávněného a náklady exekuce, pokud byl v exekuci již vydán pravomocný příkaz k úhradě nákladů exekuce, kterým byly tyto náklady určeny.
23. V projednávané věci je povinnou fyzická osoba a oprávněnou městská část hlavního města Prahy, povinnou byla postupně uhrazena částka 1 639 600 Kč představující pohledávku oprávněné vymáhanou touto exekucí (jak bylo vyloženo shora), povinná uhradila i částku 907, 50 Kč na náklady exekuce. Podmínky pro zastavení exekuce podle výše citované právní úpravy tzv. „milostivého léta“ jsou v této věci splněny.
24. Současně z obsahu spisu plyne, že soudní exekutorka vydala příkaz k úhradě nákladů exekuce dne 22. 11. 2021, v němž vyčíslila náklady exekuce a náklady oprávněného, proti němuž však povinná brojila včasnými námitkami, o nichž dosud nebylo rozhodnuto, takže příkaz k úhradě nákladů exekuce dosud nenabyl právní mocí. Za této situace nelze přisvědčit soudní exekutorce, že částka 253 979 Kč zaplacená povinnou představuje vymožené náklady exekuce, na něž má soudní exekutorka nárok, stejně tak částka 9 653,30 Kč nepředstavuje vymožené náklady oprávněné, na něž má oprávněná nárok. Podstatou právní úpravy tzv. „milostivého léta“ je umožnit povinným úhradu jistiny a paušální částky na nákladech exekuce s osvobozením od placení dalších částek spojených s vymáháním pohledávek v exekucích, tj. s osvobozením od placení úroků z prodlení, nákladů nalézacího řízení, nákladů oprávněného v exekuci a dalších nákladů soudního exekutora. Jestliže povinná uhradila postupně celou vymáhanou jistinu, je soudní exekutorka povinna celou jistinu vyplatit oprávněné a nemůže si ponechat částku 253 979 Kč na úhradu svých nákladů. Exekutorce náleží na nákladech exekuce pouze částka 907,50 Kč.
25. Příslušenství pohledávky dle čl. IV. bod 25 odst. 3 zákona č. 286/2021 Sb. zaniká rozhodnutím o osvobození. O nákladech exekuce jako o příslušenství pohledávky, resp. o platební povinnosti ve vztahu k nákladům exekuce, tedy již nelze v usnesení o osvobození povinného od zbytku pohledávek rozhodnout, neboť povinnost k jejich zaplacení zanikla. Jak již bylo konstatováno výše, „milostivé léto“ představuje specifickou možnost zastavení exekuce, kdy se nerozhoduje o nákladech exekuce a nákladech účastníků za předcházející fáze řízení. Tyto náklady nemohou být přiznány povinnému, neboť z procesního hlediska postupem dle zákona č. 286/2021 Sb. zavinil zastavení exekuce (přiměřeně § 89 ex.ř.). Oprávněnému nemohou být náklady přiznány, neboť tyto jsou příslušenstvím pohledávky, které zaniká (čl. IV. bod 25 odst. 3 zákona 286/2021 Sb.).
26. Na základě shora uvedeného odvolací soud postupoval podle § 219 o. s. ř. a napadené rozhodnutí soudní exekutorky ve výrocích I a IV jako věcně správné potvrdil, výrok I pouze upřesnil, aby

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

odpovídal zákonné úpravě, ve výrocích II a III jej podle § 220 o. s. ř. změnil tak, že se soudní exekutorce nepřiznává právo na náhradu nákladů exekuce ve výši 253 979 Kč, a že se oprávněné nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení ve výši 9 653,30 Kč.

27. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 1 o.s.ř. ze stejných důvodů, jak je výše uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně, jestliže rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o.s.ř.). Přípustnost dovolání je oprávněně zkoumat jen dovolací soud.

Praha 30. května 2022

JUDr. Iva Suneghová v. r.
předsedkyně senátu